

Beroep, op 17 september 1999 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-345/99)

(1999/C 333/40)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 september 1999 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. Traversa, juridisch adviseur, en H. Michard, lid van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

De Commissie concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door te bepalen dat voor voertuigen die door belastingplichtige rij-instructeurs worden gebruikt, slechts recht op aftrek van de bij de verkrijging van die voertuigen geheven BTW bestaat, indien de voertuigen uitsluitend voor het geven van rijlessen bestemd zijn, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 17, lid 2, van de Zesde richtlijn van de Raad van 17 mei 1977⁽¹⁾;
- de Franse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge artikel 17, lid 6, van de Zesde richtlijn kunnen de lidstaten elke uitsluiting van aftrekbaarheid van belasting handhaven waarin hun wetgeving ten tijde van de inwerking-treding van de richtlijn voorzag. Op bedoeld tijdstip sloot de Franse wetgeving alle personenvoertuigen van het recht op aftrek uit, met uitzondering van voertuigen die gebruikt werden voor openbaar personenvervoer.

Vanaf 1 juli 1993 heeft de Franse wetgeving een recht op aftrek geopend voor vervoermiddelen die voor het geven van rijlessen worden gebruikt. Het recht op aftrek is evenwel beperkt tot voertuigen die uitsluitend voor die activiteit worden gebruikt.

Overeenkomstig artikel 17, lid 2, van de richtlijn moet recht op aftrek bestaan wanneer het betrokken goed wordt gebruikt voor door de belastingplichtige verrichte belastbare handelingen, zonder dat dit recht kan worden beperkt tot goederen die uitsluitend voor desbetreffende handelingen worden gebruikt.

Een lidstaat mag niet de draagwijdte van een nationale uitsluiting van het recht op aftrek beperken en daardoor nadere criteria voor de toepassing van de aftrek vaststellen.

⁽¹⁾ Richtlijn 77/388/EG van de Raad van 17.5.1977, PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.

Beroep, op 17 september 1999 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-346/99)

(1999/C 333/41)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 september 1999 beroep ingesteld tegen Groothertogdom Luxemburg door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. B. Wainwright, bijzonder juridisch raadadviseur, en O. Couvert-Castéra, ter beschikking van de juridische dienst gesteld nationaal ambtenaar, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

De Commissie concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 96/65/EG van de Commissie van 11 oktober 1996 tot vierde aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van richtlijn 88/379/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten en tot wijziging van richtlijn 91/442/EEG betreffende gevaarlijke preparaten waarvan de verpakking van een kinderveilige sluiting moet zijn voorzien⁽¹⁾, of althans door de Commissie niet van de vastgestelde bepalingen op de hoogte te stellen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij het verstrijken van de omzettingstermijn op 31 mei 1998 had het Groothertogdom Luxemburg nog niet de nodige bepalingen in werking doen treden om aan de richtlijn te voldoen.

⁽¹⁾ PB L 265 van 18.10.1996, blz. 15.

Beroep, op 20 september 1999 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-347/99)

(1999/C 333/42)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 september 1999 beroep ingesteld tegen Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Wolfcarius, juridisch adviseur, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van de juridische dienst van de Commissie, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- te verklaren dat Ierland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen mede te delen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 95/50/EG van de Raad betreffende uniforme procedures voor de controle op het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg⁽¹⁾, of althans door de Commissie niet van deze maatregelen op de hoogte te stellen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet in nagekomen;
- Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge artikel 249 EG (ex artikel 189 EG-Verdrag), krachtens hetwelk een richtlijn voor elke lidstaat verbindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat, zijn de lidstaten verplicht, de in de richtlijn gestelde omzettingstermijn in acht te nemen. Deze termijn is op 1 januari 1997 verstreken zonder dat Ierland de nodige bepalingen heeft vastgesteld om aan de in de conclusie van de Commissie bedoelde richtlijn te voldoen.

⁽¹⁾ PB L 249 van 17.10.1995, blz. 35.

Beroep, op 20 september 1999 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-348/99)

(1999/C 333/43)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 september 1999 beroep ingesteld tegen Groothertogdom Luxemburg door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Wolfcarius, juridisch adviseur, en M. Desantes, ter beschikking van de juridische dienst gesteld nationaal ambtenaar, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

De Commissie concludeert dat het den Hove behage:

- Vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken⁽¹⁾, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- Het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij het verstrijken van de omzettingstermijn op 1 januari 1998 had het Groothertogdom Luxemburg niet de nodige maatregelen vastgesteld om aan de richtlijn te voldoen en de Commissie niet de tekst van de daartoe vastgestelde nationale bepalingen doen toekomen.

⁽¹⁾ PB L 77 van 27.3.1996, blz. 20.

Verzoek van het Arbeitsgericht Bremen van 25 augustus 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen W. Lange en Firma Georg Schünemann GmbH

(Zaak C-350/99)

(1999/C 333/44)

Het Arbeitsgericht Bremen heeft bij beschikking van 25 augustus 1999, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 22 september 1999, in het geding tussen W. Lange en Firma Georg Schünemann GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Betreft artikel 2, lid 2, sub i, van richtlijn 91/533/EEG van de Raad van 14 oktober 1991 betreffende de verplichting van de werkgever de werknemer te informeren over de voorwaarden die op zijn arbeidsovereenkomst of -verhouding van toepassing zijn (PB L 288, blz. 32), ook afspraken waarbij de werknemer zich op algemene wijze tot het maken van overuren verbindt?
- 2) Brengt artikel 2 van genoemde richtlijn de verplichting mee, een ter uitvoering van die richtlijn vastgestelde nationale wet aldus uit te leggen, dat afspraken die niet de daar vereiste nauwkeurigheid bezitten, maar de werkgever inhoudelijk onnauwkeurig bepaalde, eenzijdige rechten toekennen, ook materieel ongeldig zijn?
- 3) a) Brengt genoemde richtlijn de verplichting mee, nationale beginselen die een bewijsverijdeling vermoeden wanneer een procespartij wettelijke documentatieplichten niet is nagekomen, bij wege van met het gemeenschapsrecht overeenstemmende uitlegging ook dan aan te voeren, wanneer de werkgever een bewijs in de zin van de richtlijn niet heeft opgesteld?
- b) Indien vraag a) ontkennend wordt beantwoord: Verbiedt artikel 6, derde streepje, van genoemde richtlijn nationale rechtsbeginselen in de sub a) genoemde zin toe te passen?

Hogere voorziening, op 22 september 1999 ingesteld door Raad van de Europese Unie tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 19 juli 1999 in zaak T-14/98⁽¹⁾, Heidi Hautala, lid van het Europees Parlement, ondersteund door Republiek Finland en Koninkrijk Zweden, tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Franse Republiek

(Zaak C-353/99)

(1999/C 333/45)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 september 1999 hogere voorziening ingesteld door